

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

มหาภัยในวงกรรมฐาน

เรายังขาดทองคำอยู่อีก ๑๕๐ กิโล ๒๓ บาท ๕๖ สตางค์ จะครบจำนวน ๕๐๐ กิโล เราก็ได้มาเรื่อย ๆ กลึง ๘๔,๐๐๐ กอง ยังไม่ได้ไปแตะเลยนะ เราจะรวบรวมได้ทองคำเท่าไรๆ พอจนเวลาแล้วได้เท่าไร ขาดเท่าไร นั้นละจะถอนออกมาทันที บวกเข้าไปอย่างน้อย ๕๐๐ กิโล เวลานี้ยังไม่ได้แตะกลึง ๘๔,๐๐๐ กอง ที่เข้าไว้แล้ว ๆ ยังไม่ได้ไปแตะ รวบรวมทองคำข้างนอกได้เสียก่อน ขาดเหลือเท่าไรแล้วนั้นละ ที่นี้หมดหวังจากข้างนอกแล้วจะเอาออกมาให้ได้เลย เวลานี้ฟังว่าขาด ๑๕๐ กิโล ๒๓ บาท ๕๖ สตางค์ ที่ว่าขาดจาก ๕๐๐ นะ หลอมที่โรมันก็ลดบ้างเป็นธรรมดา ถ้าไม่ใช่ทองแท่งนะ ถ้าเป็นทองแท่งไม่ลด

(ลูกศิษย์ : ตอนนี่เขากำลังออกอากาศวิทยุไทย-ลาวไปเทกซ์ส สหรัฐอเมริกา ซึ่งตรงกับเวลา ๒ ทุ่มที่อเมริกาครับ ถ่ายทอดสดแบบนี้ตั้งแต่วันอังคารถึงวันเสาร์เป็นประจำ) ทางนั้น ๒ ทุ่ม ทางนี้ก็ ๒ โมงเช้าพอดีกัน ทางนั้นเขาขอมานี้ ให้ติดต่อไปรออยู่ที่นั่นใช้ไหม (ลูกศิษย์ : ครับ เรียบร้อยแล้วเขาติดต่อมาแล้ว) เขาติดต่อมา พอพูดนี้ปั๊บก็ออกสหรัฐเดี๋ยวนั้นเลย เหมือนเราพูดสู้กันฟังเดี๋ยวนี กับทางสหรัฐฟังกับเราฟัง ได้ยินพร้อมกันเลย

นี่ก็เรื่องมาจากสหรัฐเข้ามาหาเรา เรื่องภัยของพุทธศาสนาเรา เวลานี้เท่าที่ทราบตามที่เขามาบอกเล่าก็คือว่า ไปจากเมืองไทยนี้แหละ แล้วไปจากจุดสำคัญเสียด้วย จุดสำคัญคือวงกรรมฐานหลวงปู่มั่นที่ชาวพุทธเราตายใจ เรียกว่ายอมรับแล้วตายใจ อบอุ้มตลอดมาในสายหลวงปู่มั่นนี้ เวลานี้พระสาขานี้กำลังออกไป เราอยากจะพูดเต็มอัตราของความผิดความถูกในการแสดงออกของรายนี้ว่า มหาภัยในวงกรรมฐานเรา ออกอย่างนี้ก่อนนะ กำลังเริ่มแสดงตัวเป็นพิษเป็นภัยต่อจิตใจของประชาชนชาวพุทธเรา ทั้งเมืองไทยและที่อื่น ๆ เวลานี้กำลังเริ่มแสดง

การแสดงออกของรายนี้พูดให้ตรง ๆ ไปก็คือว่า อยากรกตนยกตัวให้เขาร่ำลือว่าเป็นผู้รู้สรรพธรรมเลิศเลอ ถึงขั้นสิ้นสุดวิมุติพระนิพพาน ก็เคยพูดอยู่แล้วตั้งแต่เมืองไทยเรา เป็นต้นไป นี่เราทราบอย่างนี้แล้ว เราทราบมาจากลูกศิษย์ลูกหาวงชาวพุทธด้วยกันนั้นแหละว่า เวลานี้เขาว่าพระองค์นี้กำลังอวดฤทธิ์อวดเดช อวดรู้อวดฉลาด อวดมรรคผล

นิพพาน บรรลุมรรคบรรลุผล มีหน้าซ้ำเขายังออกมาอย่างแจ่มแจ้งเข้าอีกว่า พระองค์นี้ว่า ได้หนังสือจากหลวงตาบัวไปในการพิมพ์แจกในงานศพท่านเจ้าคุณธรรมเจดีย์ วัดโพธิสมภรณ์ ซึ่งเป็นอุปัชฌาย์ของหลวงตาบัว เวลาเขาพิมพ์แจกทานในงานศพนี้ เขาบอกว่าพระองค์นี้ได้รับแจกหนังสือเล่มนี้ด้วย

นี่ละฉากต้นที่จะขึ้น ท่านทั้งหลายพิจารณาเอา เราพิจารณาตามเรื่องราวที่เขาบอกเล่าให้ฟังอย่างแจ่มแจ้ง ไม่มีคำว่าโกหกหรือปลอมแปลงไปที่ไหนว่า หนังสือเล่มนี้พระองค์นี้เป็นผู้มาเล่าให้ฟัง พอได้รับแจกหนังสืองานศพ ซึ่งหลวงตาบัวเป็นผู้เทศน์ในหนังสือเล่มนี้ทุกกัณฑ์ ลูกศิษย์ทางกรุงเทพฯ เขาพิมพ์แล้วมาแจกในงานศพท่านเจ้าคุณอุปัชฌายะเรา ที่วัดโพธิสมภรณ์ เขาบอกว่า ท่านเอาหนังสือเล่มนี้มาอ่านดู อ่านดูแล้วรู้สึกว่าจะใจ ๆ หนังสือเล่มนี้เลยติดยามไปตลอดเลย นี่ตามที่เขามาเล่าให้ฟังอย่างนี้ เราไม่ได้ไปเห็นเอง เราพูดตามคำบอกเล่า

หนังสือเล่มนี้ก็เลยติดยามไปเลยเรื่อย ๆ ว่าได้คิดได้ความรู้วิชาแปลก ๆ ต่าง ๆ จนถึงขั้นแปลกประหลาดและอัศจรรย์จากหนังสือเล่มนี้ ว่าได้ธรรมะแปลกประหลาดอัศจรรย์จากหนังสือเล่มนี้ จากนั้นหนังสือเล่มนี้เป็นยังไง... (ต่อมาท่านได้นิมิตว่าหลวงตาไปบอกว่า ฟังซิ ฟังตัวเองได้แล้ว หลวงตากับพระองค์นี้ต่างองค์ต่างก็แยกกัน ไม่เกี่ยวข้องกันอีกแล้ว) ฟังซิ นะ มาแสดงเป็นนิมิตขึ้นว่าช่วยตัวเองได้แล้ว ต่อยครุต่อยอาจารย์ก็หงายหงายได้แล้ว ว่าอย่างงี้ก็ได้ เราจะจับได้อันนี้เองนะ คือว่าหนังสือเล่มนี้เป็นฐานเหยียบขึ้นที่จะยกตัวขึ้นมา เพราะในปัจจุบันนี้บรรดาพี่น้องชาวพุทธทั้งหลายก็ทราบทั่วถึงกันแล้วว่า เขายอมรับหลวงตาบัวเป็นครูเป็นอาจารย์ อยากจะว่าทั่วประเทศไทย

เพราะฉะนั้นหนังสือเล่มนี้ออกจากหลวงตาบัว จึงเป็นที่ตายใจของท่านเหล่านั้น ใ้ นี้เองก็เอาหนังสือนี้ออกประกาศว่าได้รับความรู้ความวิเศษมาจากนี้ จนกระทั่งช่วยตัวเองได้หรือเลี้ยงตัวเองได้ จากนี้ก็แยกกันเลย ว่าอย่างงั้นะ เราไม่ได้ลืม ผู้มาบอกเล่าไม่ใช่ผู้มาโกหก นี่แหละจึงเป็นฐานเหยียบขึ้นได้เป็นอย่างดี เพราะหนังสือเล่มนี้ออกจากหลวงตาบัว ใครก็มีความเคารพอยู่แล้ว แล้วพระองค์นี้ก็ได้นั่งหนังสือหลวงตาบัวไปอ่าน จนได้อย่างที่กล่าวมาแล้วนี้ คิดทุกสิ่งทุกอย่าง แปลกประหลาดอัศจรรย์จนเลิศ ถึงขนาดว่าช่วยตัวเองได้แล้ว ทีนี้ไม่ต้องเกี่ยวข้องกัน นี่เป็นฐานเหยียบขึ้นได้เป็นอย่างดี เพราะเขาเคารพเราจากหนังสือนี้ แล้วพระองค์นี้รู้ธรรมจรรยาจากนี้ เขาก็ต้องยอมรับ ใช้ใหม่ละ

นี่เราก็อบรมมาเป็นลำดับ สำหรับเราเป็นคนทิวสูง เรายังไม่อยากจะเชื่อว่าอย่างนี้ ก่อน ก่อนที่จะเรื่องนี้จะมาประกาศย้อนหลังอีกนะ เราไม่อยากจะเชื่อว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็น

คติเตือนใจดังที่กล่าวมานี้ เพราะเรื่องราวมันชักแสดงเป็นพื้นเป็นไฟออกข้างนอกแล้ว เราเชื่อเลยว่า ให้เรานี้เป็นฐานเหยียบขึ้นเพื่อยกตนเหยียบพระพุทธรศาสนา หัวใจประชาชนด้วยความปรารถนาลามกของพระองค์นี้ก็ได้ เราอยากว่าอย่างนั้น แล้วต่อมามันก็เป็นอย่างที่ว่า นี้ออกมาอีกแหละ เขาบริจาคทานตั้งพี่น้องทั้งหลายบริจาคทั่วประเทศไทย เพื่อผ้าป่าช่วยชาติของเรา

เราก็ไปในงานศพ ไอ้ตัวนี้ก็ไปในงานศพก็ไปพูดให้เขาฟัง อันนี้เขาก็มาเล่าให้ฟัง เราไม่เห็นเองนะ แต่เราเอาคำพูดที่เขาเล่าให้ฟัง เขาไม่ได้ตั้งใจมาโกหกเรา ว่าพระองค์นี้ว่าหลวงตาบัว เขามาบริจาคอย่างนี้แล้วก็เอาเข้าพุงตัวเองหมด นี่เข้ากันได้ไหมกับหนังสือเล่มนี้ติดยามไปสี่ปีห้าปี จนกระทั่งช่วยตัวเองแล้ว ช่วยได้แล้วที่จะฟาดหลวงตาบัวให้หงายหมาลงไป แต่นี่ไม่ต้องมาเกี่ยวข้องกันใช่ไหม ไม่เกี่ยวก็ได้ อยู่ทางไหนก็ได้ฟัดมาทางนี้ ทางนี้อยู่ทางนี้ก็ได้ ฟัดไปก็ได้ ใครจะหงายหมาก็แล้วแต่จะหงาย ก็มีเท่านั้น

เรื่องเวลานี้กำลังเกิดขึ้นที่สหรัฐอเมริกา โดยพระองค์นี้ยกตนโพนตัว ว่าเป็นผู้พิเศษ วิโสฆานานพอสสมควรแล้ว เราจับไว้เสมอ เราไม่เชื่อพระองค์นี้ว่าอย่างงี้เลย แล้วก็เอาเทปมาให้เราฟังอีกด้วย เราก็พูดเปิดอกเลยเขียนนะ เทปที่องค์นี้ละเทศน์ ฟาดไป วกไป เวียนมา จนกระทั่งฟังไม่ได้นะเรา จนกระทั่งว่ามาเป็นปัญหาถามตัวเองเข้าอีกทีหนึ่ง หือเราเทศน์สอนโลกเราก็เทศน์สอนแบบนี้แหละ มันทำไมฟังไม่ได้ ภาษาธรรมทำไมเป็นอย่างนี้ ถ้าไม่ใช่เป็นภาษาพื้นไฟเผาไหม้ศาสนาและหัวใจคน จะเป็นภาษาอย่างนี้ไม่ได้ นี่ต้องเป็นภาษาอย่างที่ว่านั้นแหละ เผาหัวใจคนชาวพุทธเรา เราอ่านแล้ว

นี้เราก็พูดเพียงย่อมน ๆ คือจะฟังเทปฟังไม่ได้ว่างั้นเถอะ ไม่ถึง ๕ นาที ฝืนกรูด ๆ มันจะไม่ยอมฟัง ไอ้เราพูดตรง ๆ ก็เรียกว่า ธรรมกถีกองค์หนึ่ง หลวงตาบัวเทศน์ทั่วประเทศไทย ถึงจะไม่พูดว่า ธรรมกถีก แปลว่านักเทศน์ เราก็เทศน์ทั่วประเทศไทย แล้วทำไมฟังเทศน์ก็ถนนั้นมันเป็นอย่างนี้ มันฟังไม่ได้เลย ขวาง ๆ ตลอดเวลา แล้วฝืนใจ เอาต้องฟัง ผู้เทศน์ยังเทศน์ได้ เราจะฟังเอาเหตุเอาผลทำไมจะฟังไม่ได้ เราก็ฟังตลอดจนจบ จนกระทั่งตอบปัญหาทุกสิ่งทุกอย่างฟังหมด ด้วยความฝืนใจฟังนะเพื่อเอาเหตุเอาผล

พอจบลงแล้วว่าเทศน์ไม่มีภูมิ เราพูดอย่างนี้เลย แม้แต่สมาก็ไม่มี ว่าอย่างนี้เลยนะ คนเทศน์มีภูมิจะไม่เทศน์อย่างนี้ ถึงขนาดนั้นละ มันผางออกมาเลยเชียว เพราะฝืนฟังไปตลอดจนกระทั่งจบ จะไม่ฟัง ฝืนฟังเพื่อเอาเหตุเอาผล พอได้ความแล้วก็บอกอย่างนี้จะบอกว่าเทศน์ไม่มีภูมิ แม้แต่สมาก็ไม่มี ทุกสิ่งทุกอย่าง การโต้ตอบปัญหาในแง่ใด ๆ ขวาง ๆ ไปตลอดเวลา นี่เรื่องราวก็สืบต่อมา ทีนี้ก็จะบาดออกไปทางนั้น ก็ตัวสำคัญตัวนี้เอง ว่า

จะไปแสดงฤทธาศักดานุภาพทางนูน แสดงแบบไหนพี่น้องฟังเอานะ นี่เขามาเปิดให้เราฟัง เรื่องราวทุกอย่างเขาไม่ได้มาโกหก เราก็พูดด้วยความไม่โกหก ตามที่ได้ยินได้ฟังมาเป็น อย่างนี้

เงื่อนที่เราจับได้เบื้องต้นไปจากหนังสือเรา ยกเทิดทูนเรา เพื่อจะเหยียบหัวเราขึ้นไปนั่นเอง เราก็บอกโดยตรง นี่มันไม่ใช่จะเทิดทูนเรานะนี่ จะเหยียบหัวเรา เพราะคน เคารพนับถือเรามาก ต้องเอาเราเป็นโล่บังหน้า แล้วได้ความรู้วิเศษอัศจรรย์มาจากหนังสือ เล่มนี้ก็มาส่งถึงเรา เพื่อให้เขายอมรับนั่นเองพูดง่าย ๆ ความจริงก็คือเหยียบหัวเราขึ้นนั้นเอง เพื่อให้สูงเด่น ความหมายว่าอย่างนั้น ว่าอย่างนี้แหละเรา เราพูดแล้ว เวลานี้กำลังขึ้นแล้ว พี่น้องชาวพุทธเราให้ฟังด้วยดีนะ เราฟังเสียงธรรมมานานแล้ว เสียงนี้เป็นยังไง ฟังหรือเลิศกว่าธรรมพระพุทธรูปเจ้าก็ให้รู้กันซิ เทียบเคียงกันให้รู้

พูดออกมาคำไหน ๆ เราหยิบได้ละเล็กละน้อย ถ้าเป็นประจักษ์หน้ากันแล้ว ถ้าหากว่าตอบก็จะตอบกันอย่างชัดเจนกว่านี้ แต่เราฟังงู ๆ ปลา ๆ เราก็พูดแบบงู ๆ ปลา ๆ อย่างนี้แหละ จึงเอาคำแน่นอนยังไม่ได้จากคำบอกเล่าเท่านั้น นี่เป็นอย่างนี้ให้ฟังเอานะ บรรดาพี่น้องทั้งหลาย เวลานี้กำลังไปแสดงฤทธาศักดานุภาพอยู่ทางสหรัฐฯ จะเอาให้เป็น วิเศษวิโส เหยียบย่ำทำลายย่อนขึ้นมาหาประเทศไทยที่ชาวพุทธเราเคารพนับถือพุทธ ศาสนามาตั้งเดิม จะเหยียบให้แหลกหมด จะเอาศาสดาองค์ใหม่ คือเทวทัตตัวทำลายทั้ง พระพุทธรูปเจ้าและศาสนธรรมให้ฉิบหายไปจากแดนแห่งชาวพุทธเรา ไม่ให้มีเหลือเลย ไม่ สงสัยเลยแหละ

ลงได้พูดถึงขนาดนี้แล้วออกมาจากเจตนาร้ายทีเดียว ไม่ได้มีอะไร ฟังธรรมะ เสียง อรรถเสียงธรรมก็รู้ มันไม่ใช่เสียงธรรม มันเสียงมหากัณฑ์ ข้าศึกศัตรูต่อศาสนธรรมร้อย เปอร์เซนต์ ๆ สวนทางกันไปเลย เราก็ได้ยินมาแว่ว ๆ อีกข้อหนึ่ง อันนี้ก็เป็นคำบอกเล่า เช่นเดียวกัน ว่ายกพระเบญจวัคคีย์ทั้งห้าขึ้นเทศน์ อวดตนยกเบญจวัคคีย์ พระพุทธรูปเจ้า เทศน์เบญจวัคคีย์ทั้งห้า ท่านไม่เห็นเทศน์ถึงศีลถึงสมาธิอะไร ท่านฟาดสัมมาทิฏฐิ ที่แยกก เอมมากมายนั้นแหละ ยกสัมมาทิฏฐิแบบของแฉะ ไม่ใช่ยกแบบพระพุทธรูปเจ้าสอนโลกนะ ว่าท่านไม่เห็นพูดถึงศีลถึงสมาธิ ท่านพูดถึงเรื่องปัญญาเลย ถ้าพูดต่อหน้าเราให้เราตอบ ก็ โครตพ้อโครตแม่มึงเคยได้ภาวนาหรือ มันถึงมาอวดกูอย่างนี้ มึงอย่ามาอวด

พระเบญจวัคคีย์นี้ ตั้งแต่อัญญาโกณฑัญญะไปทำนายพระพุทธรูปเจ้า จากนั้นมาท่าน ออกปฏิบัติตัวและทำนายพระพุทธรูปเจ้าว่า จะได้เป็นพระพุทธรูปเจ้าโดยถ่ายเดียว คืออาจารย์ เหล่านั้นที่มาทนายพระพุทธรูปเจ้า คือสิทธิธัตถราชกุมารเวลาประสูติที่แรก อาจารย์ทั้งหลาย

ทำนายเป็นสองแง่ ถ้าอยู่ทางโลกจะได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิ ถ้าเสด็จออกบวชจะได้เป็นพระพุทธรเจ้า แต่อัญญาโกณฑัญญะในเบญจวัคคีย์ทั้งห้า ชี้นิ้วเลย นี่จะเป็นพระพุทธรเจ้าโดยถ่ายเดียวเท่านั้น ท่านเหล่านี้ก็ออกบวชรอ ยังไงก็จะเป็น ทำนายแล้วก็ออกบวชรอ พอพระพุทธรเจ้าเสด็จออกทรงผนวช เบญจวัคคีย์ทั้งห้าก็ติดพันเลย นี่แหละเรื่องราวมัน

เวลาพระองค์ไปทำทุกกรกิริยาของผู้ที่บำเพ็ญยังไม่เข้าอกเข้าใจ ยังไม่เคยรู้เคยเห็น ก็เดินเตาไปธรรมดาเหมือนเรา ๆ ท่าน ๆ นี่แหละ อดพระกระยาหารก็นึกว่าจะได้ตรัสรู้ทางนี้ก็จ้อ เห็นว่าไม่ใช่ทางพระพุทธรเจ้าก็พลิกจากอดพระกระยาหารนั้นเสีย กลับมาเสวยพระกระยาหาร นางสุชาดาไปถวายข้าวมธุปายาส ๔๙ ก่อนที่ต้นโพธิ์ใหญ่ เอา รือออกมาปริยัติก็รือออกมา ในคืนวันนั้นพระพุทธรเจ้าก็พลิกมาทางอานาปานสติ ที่นี้เบญจวัคคีย์ทั้งห้าเห็นพระพุทธรเจ้าทรงทำความขวนขวายมาก โลภมาก กลับมาเสวยพระกระยาหาร เรียกว่ามากินข้าวเหมือนเรา ไม่ได้ตรัสรู้ละ หมดหวังแล้วพวกเรา ผ่านหนี

เวลาพระองค์สำเร็จเป็นพระอรหันต์ขึ้นมาแล้วจึงไปสอนก็ไม่ยอมลง สรุปลความลงเลย จากนั้นพระองค์ก็รับสั่งย่อ ๆ เพื่อให้ท่านเหล่านั้นสะอึกใจ ว่าเราได้ตรัสรู้แล้ว เราได้รู้แล้วเห็นแล้วในธรรมทั้งหลาย เราได้ตรัสรู้เรียบร้อยแล้ว คำเหล่านี้ที่เรามาพูดกับพวกเธอทั้งหลายนี้เคยได้ยินเราพูดไหม แต่ก่อนท่านเหล่านี้มาบำเพ็ญกับพระพุทธรเจ้าอยู่ก็ไม่เคยรับสั่งพูดว่ายังไง จนกระทั่งถึงแหวกแนวหนีไปแล้ว ที่นี้เวลาพระองค์ทรงบำเพ็ญด้วยอานาปานสติ ในวันเดือนหกเพ็ญ ได้ตรัสรู้ขึ้นมา หลังจากนั้นก็ไปเทศน์สอนเบญจวัคคีย์ทั้งห้า พระเบญจวัคคีย์ทั้งห้าไม่เคารพ ว่าทำความขวนขวายมาก โลภมากแล้วจะมาสอนหาประโยชน์อะไร

พระองค์จึงได้ย้อนเอาธรรมนี้ขึ้นมา ธรรมนี้เราเคยพูดไหมแต่ก่อน ที่พวกเธอทั้งหลายอยู่กับเราเป็นเวลานานเคยได้ยินไหม สะอึกใจ พอสะอึกใจก็ยอม ฟังซิถ้าต้องการความจริงจริง ๆ พระองค์ก็แสดงขึ้นถึง เทวเม ภิกขเว อนุตตา ปพฺพชิตฺเตน น เสวิตพฺพชา ขึ้นมรรค ๘ เลย จากนั้นท่านเหล่านี้ก็ได้ตรัสรู้ธรรม เอาย่อ ๆ เลยนะ คือเบื้องต้นพระอัญญาโกณฑัญญะนี่แหละได้บรรลุพระโสดา อายสุมโต โภณฑญฺญสุส วิรัช วิตมลฺ ธมฺมจกฺขุ อุตปาติ ไซโหมละ ในเวลาที่พระพุทธรเจ้าทรงแสดงธรรมอยู่นั้น พระอัญญาโกณฑัญญะได้ดวงตาเห็นธรรม วิรัช วิตมลฺ ธมฺมจกฺขุ อุตปาติ ได้ดวงตาเห็นธรรมแล้ว ปราศจากมลทินความมัวหมองทั้งหลาย แน่วแน่ต่อมรรคผลนิพพานแล้ว จากนั้นพระพุทธรเจ้าทรงรับสั่งตอบรับกันว่า อญฺญาสิ วต โภ โภณฑญฺญสุส อญฺญาสิ วต โภ โภณฑญฺญสุส พระอัญญาโกณฑัญญะได้รู้แล้วหนอ ได้รู้แล้วหนอ รับรองความรู้ความเห็นของพระอัญญาโกณฑัญญะ

หลังจากนั้นไปก็เทศน์อนัตตลักษณะสูตร ยกไตรลักษณ์ขึ้นมา เบญจวัคคีย์ทั้งห้า ได้ตรัสรู้ธรรมหมด บรรลุธรรมหมดทั้งห้าองค์ ส่วนพระอัญญาโกณฑัญญะได้บรรลุพระโสดาฯ ตั้งแต่เทศน์ธัมมจักกัปปวัตตนสูตร ทีแรกนะ นี่ละพระองค์ไม่ได้แสดงศีล ไม่ได้แสดงสมาธิเพราะอะไร ท่านเหล่านี้บำเพ็ญศีลมาตั้งแต่วันบวชแล้ว ถ้าหากว่าไม่เป็นความจริง แล้วท่านทั้งหลายได้เห็นในตำราใหม่ว่า เบญจวัคคีย์ทั้งห้านี้บวชมาห้าคน ไปเที่ยวปล้น เที่ยวฆ่า เที่ยวจี้คนทั่วประเทศเขตแดนมา เคยเห็นไหม ถ้าว่าท่านไม่มีศีล ท่านไปหาปล้นหาฆ่าใคร ๆ แม้แต่สัตว์ตัวหนึ่งก็ไม่เคยได้ยินเบญจวัคคีย์นี้ฆ่าคนฆ่าสัตว์นะ ท่านบำเพ็ญมาแต่นั้น

ศีลท่านสมบูรณ์แล้ว จะไปกล่าวถึงทำไม สมาธิ จิตใจท่านอิมด้วยสมาธิแล้ว ยังเหลือแต่ด้านปัญญาที่ยังไม่ออกได้เท่านั้น ก็อยู่ในช่องนี้จะออกนี้ พระพุทธเจ้าจึงแสดง เทวเม ภิกขเวฯ ถึงเรื่องปัญญาล้วน ๆ เปิดทางจากสมาธิที่จิตใจอิมอารมณ์ อิมทางรูป ทางเสียง ทางกลิ่น ทางรส ไม่ยุ่งเหยิงวุ่นวาย คิดนั้นวุ่นนี้ นี่เป็นหัวใจที่หิวโหยเข้าใจใหม่ นี่จิตอิมตัว คือจิตอิมทางสมาธิ มีความสงบเย็นเรียบร้อยแล้ว ศีลท่านก็รักษามาตั้งแต่วันบวชในตำรับตำราก็ไม่เคยได้ยินว่า เบญจวัคคีย์ทั้งห้าไปหาฆ่าผู้ฆ่าคนทั่วประเทศเขตแดน แล้วบำเพ็ญสมาธิขึ้นมาจนกระทั่งถึงมรรคผลนิพพาน ก็ไม่เคยได้ยิน ท่านไม่ฆ่าคนก็ทราบแล้ว

สมาธิของท่านก็แน่นหนามั่นคงดีแล้ว เป็นฐานของด้านปัญญา เมื่อพระพุทธเจ้าแสดงอริยสัจสัมมาทฎฐิขึ้นแล้ว จากนั้นพระอัญญาโกณฑัญญะก็ได้บรรลุธรรมโสดาปัตติผล พอวันหลังขึ้นปัญญาล้วน ๆ เลย อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ขึ้นปัญญาล้วน ๆ ในอนัตตลักษณะสูตร ท่านเหล่านี้บรรลุธรรมด้วยปัญญาล้วน ๆ เพราะพระพุทธเจ้าเปิดทางด้านปัญญาให้ในเวลานั้น เพราะทางสมาธิ ทางศีลท่านสมบูรณ์แล้ว จำเป็นอะไรจะต้องมาเทศน์ถึงเรื่องศีลเรื่องสมาธิอีกต่อไป ถ้าไม่อย่างนั้นจะเรียกว่าศาสดาองค์เอกหรือ สอนโลกไม่รู้จักแห่งหนักเบาของโลก สอนโลกได้ยังไง

นี่ก็คือศาสดาเอกนั่นเอง ผู้ที่จะสอนขึ้นด้าน อนุปุพพิกา ๕ ก็สอน เรียงไปโดยลำดับก็มี พระพุทธเจ้าเองสอนจะเป็นใครสอน สอนตั้งแต่เรื่องพื้นฐานดั้งเดิม เรื่องทาน เรื่องศีล ผู้ที่มีการทำบุญให้ทานแล้วยอมไปสวรรค์ เทศน์เป็นลำดับ จากสวรรค์แล้วก็อาทีนพ ไปสวรรค์แล้วก็ไม่ค่อยแน่นอน ก็เห็นโทษเรื่องความเกิด แก่ เจ็บ ตาย ยังไม่พ้น จากนั้นก็เทศน์ถึง เนกขัมมะ เมื่อเห็นโทษแล้วออกบวช สัตว์ปัดทิ้งออกหมด นี่ท่านเทศน์เป็นลำดับ ๆ ไปตั้งแต่ขั้นพื้น ๆ เรื่องทาน เรื่องศีล สวรรค์ จากนั้นก็อาทีนพ เนกขัมมะไปเรื่อย สูง ๆ ไปเรื่อย

ผู้ที่ควรเทศน์อย่างนี้พระองค์ก็เทศน์ ผู้ที่ควรจะปิดออกเลย เช่นอย่างพระเบญจ
 วัคคีย์ทั้งห้าเป็นผู้ควรอย่างยิ่งแล้วต่อมรรคผลนิพพานในเวลานั้น เหมือนหนึ่งว่าประตูนี้
 รอดแต่จะมีผู้มาเปิดปากคอก เพราะสัตว์ทั้งหลายรอดอยู่ปากคอกแล้วที่จะออก พอเปิดคอก
 ปีบก็ เทวเม ภิกขเว อนุตตา ปพฺพชิตินฯ นี้คือเปิดปากคอก ท่านเหล่านั้นก็พุ่งออกได้ พระ
 อัญญาโกณฑัญญะออกก่อน พออันดับที่สองเปิดคอกใหญ่ก็พุ่งออกทั้งห้าองค์เลย ท่านจะ
 ไปแสดงทำไมเรื่องศีล ท่านไปฆ่าใครที่ไหน ท่านรักษาศีลมาตั้งแต่วันท่านออกบวช สมาธิ
 ท่านบำเพ็ญมาตั้งแต่ท่านออกบวช

พระพุทธเจ้าจะไปกล่าวถึงอะไรเมื่อสมบูรณ์แล้ว อันใดที่ยังบกพร่อง คือปัญญา
 พระองค์ก็แสดงถึงเรื่องของปัญญา สัมมาทิฏฐิ สัมมาสังกัปปो แหกออกด้วยกฎ อนิจจัง
 ทุกขัง อนตฺตา เปิดออกหมด นี้เบญจวัคคีย์ทั้งห้าบรรลुरुธรรมด้วยปัญญา เพราะสมควรแก่
 ชั้นปัญญาแล้ว นี่พระพุทธเจ้าสอนโลกควรหรือไม่ควร เราไปทางมเงาอะไร จนกระทั่งถึง
 เอาปلامาแกงกินอิ่มแล้ว ยังไปตามหารอยปลา ปลาเอามาจากบึงไหน อยู่บึงไหน มันเป็น
 บ้าหรือมันจึงหาร่องหารอยนั้น เขาเอามากินจนอิ่มท้องแล้ว

นี่พระพุทธเจ้าท่านแสดงไปถึงนิพพานแล้ว มันยังมาตีหาศีล หาธรรมอะไรอีก ถ้า
 ไม่ใช่บ้ำสอนคน ถ้าเป็นศาสดาสอนโลกก็ดูเอาซิเป็นยังไง ผู้ที่สอนโดยลำดับก็มี ผู้ที่เปิด
 ปากคอกออกเลยเดี๋ยวนี้ก็มี เข้าใจหรือ นี่ละให้พิจารณา เพียงเท่านี้มันค้ำใหม่ ธรรมพระ
 พุทธเจ้า พิเคราะห์ซิ ถ้าว่าเป็นผู้รู้ธรรมจริง ๆ ทำไมจึงไม่รู้แง่นักเบาที่พระพุทธเจ้าสอน
 โลกละ ต้องรู้ซิ อันใดที่ผ่านมาแล้วไปยุ่งกับมันทำไม ที่ยังไม่ได้ผ่านเปิดออกให้ผ่าน นั้นถึง
 ถูก นี่ละมันขวางกั้นใหม่กับธรรมพระพุทธเจ้า พิเคราะห์ซิ

แล้วยังมีอะไรอีกละ (ลูกศิษย์ : ไปนิพพานง่ายนิดเดียว) นั้นฟังดู ไปนิพพานง่ายนิด
 เดียว โคตรพ่อโคตรแม่มันเคยไปนิพพานที่ไหนสักที มันมาโกหกโลกอย่างงั้น (ลูกศิษย์ :
 เขาว่าวิชานี้คือความไม่รู้ เขาก็ทำตรงข้ามกับความไม่รู้ คือใช้ความคิดใช้ปัญญาหาความ
 รู้ก็ไปนิพพานได้แล้ว) แล้วปัญญาโคตรพ่อโคตรแม่มันหามาแข่งพระพุทธเจ้าที่ตรงไหน ตั้ง
 แต่โคตรพ่อโคตรแม่มันไม่เคยมีปัญญามันเอามาอวดพระพุทธเจ้าได้ยังไง ใครจะเลิศเลอ
 ยิ่งกว่าศาสดาองค์เอก ในเรื่องปัญญาปรีชาญาณ ว่าง่ายนิดเดียว ๆ ก็ง่ายละซีมันเป็นเหมือน
 หนอนอยู่ในส้วม มันก็ง่ายนิดเดียวละซี ถ้าเป็นคนที่จะบิบบินออกจากส้วมจากถ่านมันก็
 ต้องยากซิ แต่ผู้ที่จะจมลงในถ่านมันก็ง่ายแหละ อย่างที่ว่ามันง่ายนิดเดียว ก็มันป็นถ่าน

เอาว่าไป (กราบเรียนอีกข้อหนึ่งจากเทพที่อัดมาเลย บอกว่าที่เรามาช้อยู่นี้ ก็เพราะเรามาฆัวถือศีล มาทำสมาธิ มาภาวนาพุทโธ ๆ อยู่ ครั้งพุทธกาลสำเร็จกันมาก ๆ เพราะเขาใช้ปัญญา) เมื่อถึงขั้นปัญญาแล้วสมาธิหรือความนอนจมอยู่ในมูตรในคูท ท่านไม่สนใจถึงขั้นปัญญาท่านจะออกทางด้านปัญญาที่เดียว ธรรมพระพุทเจ้าให้เหมาะให้สมแก่ผู้ได้ยินได้ฟัง ดังที่พูดตะกั๊นนี้แล้ว แล้วพูดอะไรตะกั๊นนี้ (มานั่งภาวนาพุทโธ ๆ กันอยู่เสียเวลา เวลา ต้องใช้ความคิดด้านปัญญาไปเลย แล้วจะสำเร็จกันเยอะๆ) ปัญญาโคตรพ่อโคตรแม่ มันมาจากไหน ปัญญาประเภทนี้ ในพระพุทเจ้าไม่มี มีแต่ สีลปริภาวิโต สมาธิ มหปฺผลโหติ มหานิสฺสโ สศีลเป็นเครื่องทำความอบอุ่นแก่จิตใจให้ทำความสงบเย็นใจได้ง่าย ไม่ระแคะระคายว่าศีลตนไม่บริสุทธิ์

สมาธิปริภาวิตา ปญญา มหปฺผลา โหติ มหานิสฺสา ผู้ที่มีสมาธิเป็นเครื่องอบรมจิตใจให้มีความอบอุ่นแล้ว การพิจารณาทางด้านปัญญาเพื่อความหลุดพ้นนี้คล่องตัว นั้น ปญญา ปริภาวิตํ จิตตํ สมฺมเทว อาสเวหิ วิมุจฺจติ จิตที่ปัญญาชักพอกแล้วยอมหลุดพ้นจากกิเลสทั้งปวงโดยชอบ นี่คือพระโอรบาท ท่านสอนบรรดาพระสงฆ์ทุกองค์เว้นไม่ได้ในเหล่านี้ละ สอนตั้งแต่ศีลขึ้นไป ศีลหนุนจิตใจให้สงบ สมาธิหนุนปัญญาให้เดินคล่องตัว ปัญญาเป็นเครื่องชักพอกจิตให้พ้นจากกิเลสทั้งปวงโดยชอบ นี่เป็นพระโอรบาทที่สอนพระบวชใหม่ พอบวชจบลงแล้วจะสอนพระโอรบาทนี้ อนุศาสน์ว่าไง นิสสัย ๔ คือประเภทนี้ อกรณียกิจ ๔ นิสสัย ๔ คือประเภทนี้แหละ

อกรณียกิจ ๔ คือไม่สมควรอย่างยิ่งไม่ให้ทำในกิจ ๔ ประการ เช่น ฆ่าสัตว์อย่างนี้เป็นต้น หรืออวดอุตตริมนุสสรธรรม ตนเองเหมือนหมาตายว่าเป็นอรหันต์สดๆ อย่างนี้เลวร้ายมาก ปาราชิก โหติ อสฺวาโส ผู้อวดอุตตริมนุสสรธรรม ด้วยเจตนาที่เลวร้ายเหล่านี้ เรียกว่าหมดสิทธิ์ขาดจากความเป็นพระ อสฺวาโส โลกอื่นอยู่โลกไม่ได้ อสฺวาโส หาที่อยู่ไม่ได้ แปลเลยนั้น นี่ท่านก็แสดงไว้อย่างนั้น อรหันต์พระพุทเจ้าท่านดำเนินตามธรรมของพระพุทเจ้าทั้งนั้น นี้ได้ธรรมแหวกแนวมาจากไหนจะมารื้อโลกหรือสงสาร เหยียบหัวพระพุทเจ้าไปมีอย่างที่ไหน พิจารณาซิ

แล้วพูดถึงปัญญา เมื่อถึงขั้นปัญญาแล้วปัญญาจะออกเอง เมื่ออยู่ในขั้นที่จะอบรมต้องอบรมให้จิตสงบเย็นใจ เมื่อเย็นใจแล้วจิตอิมัตถ์ในอารมณ์ไม่วุ่นวายแล้ว พาออกเดินทางด้านปัญญาพุ่งทางด้านปัญญา ผู้ที่มีจิตใจพร้อมแล้วที่จะออกทางปัญญาไม่ต้องมาสอนสมาธิกัน สอนหาอะไร ออกทางปัญญาเปิดประตูให้ เอ้า ออก ๆ เลย นี่พระพุทเจ้าสอน

โลก ใครจะเหมาะสมยิ่งกว่าศาสดาองค์เอก ไม่งั้นจะว่าเรียกว่า สวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้วได้หรือ เอ้า มีอะไรว่ามาซิ

(อีกข้อหนึ่ง ใครอยากได้เป็นพระโสดาบัน ก็ไม่ยากครับผม สละความโลภอย่างเดียว โกรธยังมีอยู่ก็ได้ หลงยังมีอยู่ก็ได้ อย่าโลกก็แล้วกันเป็นพระโสดาบัน)

ให้โสดาบันเลย สละความโลภได้อย่างเดียว ความโกรธ ราคะตัณหา จะมี ๒๐ ผัว ๒๐ เมียก็ได้ไม่เป็นไร สละความโลภได้อย่างเดียว คำว่าโลภมันแปลว่าอะไร แปลว่าได้ ๒๐ เมีย ๓๐ ผัวไม่พอใช้ไหม ความโลภมันเป็นข้าศึกกันหรือไม่ มันเอาพูดหาพ้อหาแม่มันหาอะไรเข้าใจหรือ นี่เห็นไหมมันอวดเอาอย่างต่อหน้าต่อตานี้เลวมากที่สุดเลยเทียว วันนี้เอาแค่นี้เสียก่อน ให้เอาไปพิจารณา

(พระองค์นี้ยังไม่ได้โสดาบันเพราะยังโลภอยู่ เขาบอกว่าชนะความโลภแล้วจะได้โสดาบัน ถ้ายังคนนี้ยังไม่ได้โสดาบัน)

ไม่ได้โสดาบัน เขาก็มีโสดาได้เข้าใจไหม ไม่ได้โสดาเขาก็มีโสดา เขาเอาไปเรื่อยได้ นี่จะจะไปว่าอะไร เอาละพอเป็นคตินะเข้าใจหรือ ให้เป็นคติเครื่องพิจารณาที่เราพูดวันนี้ะ ผลของการสำเร็จโสดาเป็นอะไรมันก็รู้แล้วในธรรมทั้งหลาย มันมาพูดหลับหูหลับตาชนฝาให้คนตาดีเขาดูได้ยังไง ตั้งแต่หมาตาบอดมันก็ยังไม่วางตีนเส้า ไอ้คนตาบอดชนะหมาตาบอดมันไม่ชนตีนเส้ามันหลบนั้นหลีกนี้ แต่คนตาบอดนี่ชนปิ้ง ๆ เลย พระตาบอดยั้งแล้วชนได้ตะไปเลย หัวพระพุทธรูปเจ้าก็ชน ธรรมพระพุทธรูปเจ้าจะเอาให้ฟังเลย นี่ละที่ว่าพระตาบอด เราไม่อยากจะเรียกพระนะ บักตาบอดเหมาะดี ก็ว่างั้นละซิ เวลาจะเอาก็ต้องพัดกันเลยเต็มเหนี่ยวซิ ลงมาแล้วก็เป็นคนธรรมดา เวลาขึ้นก็ชดกันละซิ เอาแค่นี้ละ ให้เอาไปพิจารณา เวลานี้กำลังไประบาศาดกระจายอยู่ทางเมืองนอกเมืองนาสหรัฐ ทางนั้นเขาก็อยากฟัง อยากฟังเราก็ยื่นให้เลยเอาเลย มันเคยเป็นมาจากเมืองไทยนี้แล้ว ไม่มีใครยอมรับมัน มันก็โดดไปเมืองนอกมันจะไปพาดเมืองนอก กลัวจะไม่มีโลกอยู่อีกนูนนะ เข้าใจไหม เอาละพอ

อ่านธรรมะหลวงตามันต่อวันได้ที่ www.luangta.com